

ЄВГЕНУ ЛЕОНАРДОВИЧУ ГОРОХОВСЬКОМУ — 65!

22 травня виповнилося 65 років Євгену Леонардовичу Гороховському — фахівцю з археології римського часу Східної Європи, речознавцю, типологу, хронологу — знавцю ювелірних виробів першої половини I тис., блискучому аналітику, людині широкої ерудиції, талановитому журналісту, культурологу, мистецтвознавцю, врешті-решт розумній, веселій, порядній, добрій, відкритій, чесній людині.

Нагадаю факти біографії Євгена Леонардовича. Він набув середню освіту у київській середній школі № 51 з 1959 по 1969 р., вищу — на нововідкритому історичному факультеті Київського державного педагогічного інституту ім. М. Горького з 1969 по 1974 р. Після закінчення ВНЗ працював вчителем історії у київській середній школі № 109, з липня 1974 р. до квітня 1978 р. — старшим лаборантом Археологічного музею Інституту зоології АН УРСР, з квітня по вересень того ж року керівником гуртка на Київській міській станції юних туристів, з грудня 1978 по червень 1980 р. — старшим бібліографом, ще два роки, до червня 1990 р. — молодшим, до березня 1995 р. — науковим, а потім старшим науковим співробітником Інституту археології.

Тему майбутньої дисертації Євгену Леонардовичу було затверджено 19 січня 1982 р. «Хронология ювелирных изделий первой половины I тыс. н. э. Лесостепного Поднепровья и Южного Побужья». В березні 1989 р. пройшов її блискучий захист, але головні результати проведеного дослідження було опубліковано вже у 1985 р. — в одному з томів праць V конгресу МУСА надруковано його: «Хронологию черняхівских могильников Лесостепной Украины», яка стала основою відносної хронології черняхівської культури й досі лишається актуальною. Не втратили свого значення й інші напрацювання

ювіляра: типології фібул, частин паску першої половини I тис. н. е. та прикрас з виїмчастими емаллями. Роботи Є.Л. Гороховського вирізняються ретельним накопиченням джерел, правильною постановкою завдань, вдумливим аналізом, обґрунтованими, переконливими, вагомими висновками, бездоганним стилем викладення, ясністю думок, влучністю порівнянь.

Задум створити монографію, присвячену ювелірним прикрасам черняхівської культури свого часу виконати не вдалося — життя диктувало свої правила: перебудова, розвал Радянського Союзу, складні 1990-ті, розбудова України. Нестабільні часи переживала й Академія наук України — практично неможливі ставали відрядження по музеях для доповнення зведення джерел. З'явилися серйозні проблеми зі здоров'ям. Працювати як раніше в нових умовах не вдалося. Тому сталося, що сталося: 4 травня 1998 р. за приказом № 45-к за скороченням штатів Євгена Леонардовича Гороховського було звільнено з посади старшого наукового співробітника відділу археоло-

гії раннях слов'ян Інституту археології разом з І.Т. Черняковим та М.Ю. Брайчевським.

Талановита людина, як відомо, талановита у всьому. Ювіляр завжди відрізнявся глибокими знаннями не тільки в галузі археології. Чу-

дове володіння словом, ерудиція, вміння полімізувати допомагають йому в усіх галузях науки і культури. Ми зичимо ювіляру натхнення, здоров'я, нових відкриттів та здійснення всього, що задумано.

О.В. ГОПКАЛО

КРУГЛИЙ СТІЛ «АНТИЧНІСТЬ: ЛЮДИ І РЕЧІ»

18 травня 2017 р. в м. Одеса в межах міжнародного дня музеїв відбувся ювілейний науковий захід: «Круглий стіл «Античність: люди і речі», присвячений 80-річчю від дня народження археолога-античника, старший науковий співробітник Одеського археологічного музею НАН України (ОАМ НАНУ), кандидат історичних наук Наталії Михайлівни Секерської та 60-річчю розкопок античного міста Ніконій. Круглий стіл був організований ОАМ НАНУ, за сприяння Одеської філії Грецького фонду культури.

Наталія Михайлівна Секерська — фахівець з античної археології, дослідниця античного міста Ніконій, співробітниця ОАМ з 1961 р. Усе своє свідоме життя Наталія Михайлівна присвятила музею, куди прийшла працювати після закінчення історичного факультету Одеського державного університету імені І.І. Мечникова, та дослідженням Ніконія.

Ніконій — античне місто на східному березі Дністровського лиману, в межах сучасного селища Роксолани Овідіопольського р-ну Одеської обл. Розкопки Ніконія ведуться з 1957 р., коли М.С. Сініцин уперше розпочав розкопки Роксоланського городища (яке пізніше відкрило своє ім'я археологам) зі студентами I курсу історичного факультету ОДУ, які проходили археологічну практику. Серед цих студентів-практикантів була і Наталія Андруніна (Секерська), для якої ця практика стала путівкою в життя.

Круглий стіл складався з двох частин: урочистої та наукової. Наталія Михайлівна Секерська приймала вітання від колег з Одеського археологічного музею НАНУ, Інституту Археоло-

Рис. 1. Привітання від співробітників Одеського археологічного музею НАН України (зліва на право): Н.М. Секерська (зав. відділу експонування; Г.Ф. Крисілова (наук. співробітник); С.Б. Охотніков (заступник директора); Ю.А. Чернієнко (науковий співробітник)

гії НАНУ, Одеського краєзнавчого музею, від миколаївських колег, від польських археологів.

У науковому заході прийняли участь археологи з Одеси, Києва, Миколаєва, Лодзя (Польща), які представляли такі організації: Одеський археологічний музей НАНУ, Інститут Археології НАНУ, Лодзінський університет (Польща), Державна інспекція з охорони пам'яток культури Миколаївської обл., Південноукраїнський національний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського.

Програма круглого столу включала ряд доповідей, присвячених проблемам античності. Блок доповідей був присвячений Ніконію: к. і. н. С.Б. Охотніков «Вступне слово про Ніконій»; д. і. н. А.В. Буйських та к. і. н. Н.М. Се-